

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه- کابل

۲۵ اگست ۲۰۲۰

یونس نگاه

تغییر میدان

دیروز دو خبر خوش خواندم. صبح خواندم که حبیب‌الرحمان که سابق پیلوت بوده، به زادگاهش در قریه بدیخیل ولایت خوست رفته و در خانه‌اش برای دختران قریه مکتب باز کرده است. او هر روز اتاق خوابش را چوکی چیده صنف درس می‌سازد و تعداد ۳۰ دختر را که تعدادی از آنان فرزندان یا خواهران جنگجویان طالباند، رایگان درس می‌دهد. شب دوباره چوکی‌ها را بیرون می‌کشد و در اتاق می‌خوابد. "رحمان" در خانه‌های طالبان بی‌سروصدا به نفع صلح می‌رزد.

پسان‌تر خواندم که در قریه پاتوی جاغوری، خانم بی‌بی صبر پولی را که برای رفتن به زیارت اختصاص داده بود، به ساختن مکتب و ورزشگاه و بند آب کمک کرده است. این پول مبلغ کمی هم نبوده ۲۵۰ هزار افغانی. (قبلاً هم زن دیگری در آن قریه، پول زیارتش را به بند آب کمک کرده بود.) در آن قریه امسال از کمک‌های این‌چنینی دو بند کوچک آبگردان ساخته شده، و کار روی ساخت میدان ورزشی برای مکتب، اعمار یک پلچک و ساختمان یک مکتب ابتدائی نیز جریان دارد. کسانی پول عروسی، کسانی پول زیارت، کسانی پول تفریح و تعدادی شاید پول ذخیره کودکان‌شان را برای این پروژه‌ها اختصاص داده‌اند. این ابتکار در سراسر کشور حمایت و تشویق شده است. از گوشه‌های مختلف جاغوری، مالستان، بامیان و حتی هرات و پنجشیر و کابل برای پاتو پول ارسال شده است.

این کارها برای تأمین صلح و شکست شورشگری در دراز مدت مؤثرتر از تفنگ خواهد بود، چون میدان بازی را تغییر می‌دهد و عواملان جنگ را بی‌جنگجو و بی‌میدان می‌کند. به چانه‌زنی هیأت صلح و جلسات قومندانان برای دفاع از جمهوریت نمی‌شود امید بست، اما اگر تعداد حبیب‌الرحمان و بی‌بیبی زیاد شود، صلح رقیب نخواهد داشت.